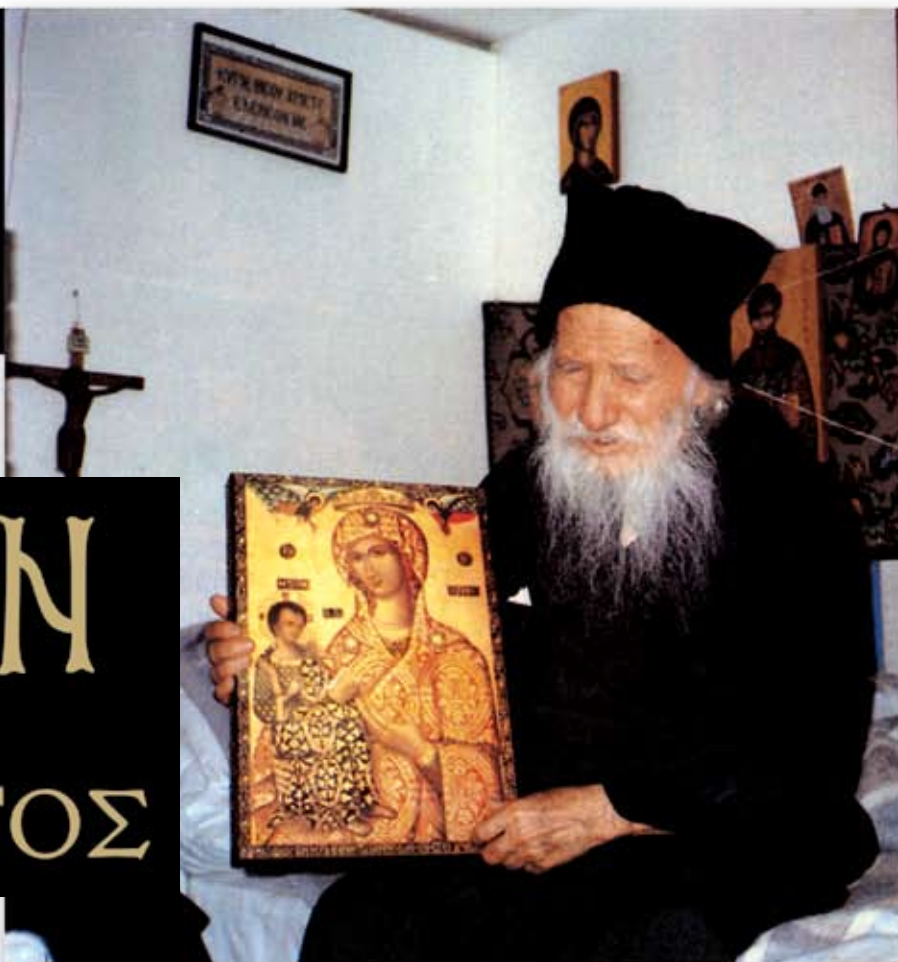

Η παναγία η Τροο-
δίτισσα και ο Γέρον
Πορφύριος. Η αγάπη
του Μακαριστού Γέρο-
ντος Πορφυρίου προς
την μαρτυρική Κύπρο
ήταν πάντα δεδωμένη.

ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΟΣ

Αρχιμανδρίτης
π. Γεώργιος Αλευράς

Περάσανε 17 χρόνια απ' την ευλογημένη κοί-
μηση του μακαριστού Γέροντος Πορφυρίου.
Ήταν 02/12/1991. Ευχόμεθα ο Θεός να
αναπαύει την ψυχή του στα αιώνια σκηνώ-
ματά του και απ' εκεί να παίρνουμε πλούσια
και δίκαια την ευλογία του όλοι εμείς τα παι-
διά του κατά το μέτρο της πίστεώς μας.

Λίγο πριν φύγει απ' τη ζωή τόνιζε
ιδιαίτερος: «Δεν θέλω να με βάλε-
τε στις φωτογραφίες, θέλω να με
βάλετε στην καρδιά σας». Εύκολο
ακούγεται, δύσκολα όμως πραγμα-
τοποιείται. Μετά την κοίμησή του
εμφανιζόμενος σε ένα πνευματικό
του τέκνο είπε μεταξύ των άλλων και το εξής:
«Όποιος με είχε στην καρδιά του θα είμαι πά-
ρα πολύ κοντά του. Όποιος δεν με είχε...». Μετά την Πεντηκοστή οι μαθητές του Ιησού

έγιναν Απόστολοι, γιατί με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος τοποθέτησαν ευλαβικά στις καρδιές τους τον Θεάνθρωπο.

Δυστυχώς τα τελευταία χρόνια με επιπόλαιο τρόπο προσπαθήσαμε να μιλήσουμε και να γράψουμε για τη ζωή του.

Υπήρξε, υπάρχει και θα υπάρχει ιδιοτελής γραφή και ένοχη σιωπή. Η ιδιοτελής γραφή έχει τη μισή αλήθεια ή ένα μέρος της αλήθειας, αλλά η σιωπή χωρίς αγάπη, όπως έλεγε ο Γέροντας Πορφύριος είναι κακία.

Εάν απ' το Ευαγγέλιο του Χριστού αφαιρέσουμε τις τελευταίες ημέρες του Χριστού, δηλαδή την πορεία προς το πάθος, την Ανάσταση, την Ανάληψη και την Πεντηκοστή, τότε σίγουρα μιλάμε για ένα άλλο ευαγγέλιο που δεν έχει σχέση με τον Χριστό, και όλη η υμνολογία της εκκλησίας μας είναι αφιερωμένη σε αυτές τις τελευταίες ημέρες του Χριστού επί της γης με αποκορύφωμα την Ανάστασή Του και την Πεντηκοστή.

Για τον π. Πορφύριο που είχε ταυτίσει τη ζωή του τόσο πολύ με τη ζωή του Χριστού επί της γης, πως θα μπορούσαμε να αφαιρούμε συστηματικά τις τόσο πολύ σημαντικές στιγμές της ζωής του, όταν είπε τόσα πολλά για όλους μας προσωπικά, για την Εκκλησία, για το Έθνος.

Η μεγάλη του αγωνία ήταν η πορεία της Εκκλησίας μας, αλλά και η πορεία του Έθνους. Δεν είχε τόσο μεγάλη σημασία εάν τα βήματα ήταν μικρά, σημασία είχε εάν αυτά τα βήματα βάδιζαν την ορθή κατεύθυνση.

Άλλωστε ο μεγαλοπρεπής Ιερός Ναός της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού στη Μαλακάσα Αττικής, που προσομοιάζει με την Αγία Σοφία Κωνσταντινουπόλεως, και για τον οποίο Ιερό Ναό πολλοί άνθρωποι έχουν προβληματισθεί με το μεγαλείο του, πιστεύουμε ότι έναν τέτοιο Ιερό Ναό απαιτούσε η Ελληνική Πρωτεύουσα ώστε να ικανοποιηθεί το Τάμα του Έθνους στον Σωτήρα Χριστό, που ήταν η επιθυμία του πρώτου Μεταβυζαντινού Ηγέτη Ιωάννη Καποδίστρια.

Θι τελευταίες στιγμές του Μακαριστού Αγίου Γέροντα ήταν συγκλονιστικές, για όσους είχαμε την ευλογία να τις βιώσουμε στο Πάνσεπτο και Ιερό περιβόλι της Παναγίας μας, το Άγιον Όρος.

Ψέλλιζε διαρκώς και αδιαλείπτως την κορυφαία αρχιερατική προσευχή του Ιησού Χριστού, το «*Ἴνα ὡσιν ἐν*», για όλη την εκκλησία, το Έθνος, για όλον τον κόσμο.

Επιθυμούσε ο Μακαριστός Γέρον να βιώσει στις τελευταίες επί της γης στιγμές του, το μαρτυρικό επί του Σταυρού λόγο του Ιησού Χριστού «*Θεέ μου, Θεέ μου ἵνα τί με εγκατέλειψες*». Έλεγε «*Θέλω να πεθάνω όπως ο Χριστός μας γιατί αγαπώ πολύ*».

Αυτή είναι η κληρονομιά που άφησε στην οικογένειά του γενικά και προσωπικά. Φυσικά μια τέτοια κληρονομιά έχει πάρα πολύ μεγάλο βάρος, ευθύνη, σταυρό. Ποιος θα μπορούσε να δεχθεί μια τέτοια μεγάλη κληρονομιά; Μονάχα αυτός που θα είχε οριστεί απ' το Θεό και όχι από ανθρώπους.

Όλοι μας όμως έχουμε ευθύνη ενώπιον Θεού και ανθρώπων να υπηρετήσουμε αυτήν την μεγάλη κληρονομιά και ευλογία, να εργασθούμε για την ενότητα της Εκκλησίας και του Έθνους σε μία χρονικά δύσκολη καμπή της ιστορίας για όλη την ανθρωπότητα, με τα γνωστά σε όλους προβλήματα του εγώ μας.

Όλα τα χαρίσματα και οι αρετές αν δεν υπηρετούν την ενότητα της Εκκλησίας, τότε όλα αυτά είναι μία θυσία στο εγώ μας και όχι στον Τριαδικό Θεό της ενότητας.

Έλεγε ο Μακαριστός Γέροντας «*και ωραία πράγματα να κάνουμε, και εκκλησίες να φτιάξουμε και μοναστήρια, εάν δεν ερωτευθούμε τον Χριστό δεν σωζόμαστε. Έρωτας σημαίνει ενότης με τον Θεό και τον άνθρωπο, δηλαδή (ἵνα ὡσιν ἐν)*».

Είθε να δώσει η Χάρις του Τριαδικού Θεού δια πρεσβειών του Γέροντος Πορφυρίου να ευαισθητοποιηθούν οι σκληρές καρδιές όλων μας, και να θυσιάσουμε ο καθένας μας το εγώ μας χάριν της ενότητας της Εκκλησίας και να βάλουμε σαν θεμέλιο λίθο στις καρδιές μας το «*ἵνα ὡσιν ἐν*», που απλόχερα το Πανάγιο Πνεύμα πρόσφερε στις τελευταίες στιγμές στο στόμα του μακαριστού Γέροντος Πορφυρίου.

Νομίζω ότι ύστερα από 17 χρόνια θα είναι το καλύτερο μνημόσυνο για τον Γέροντα Πορφύριο και όσους θέλουν να τον αγαπούν.

